

[Ole Espersen]

sis, der har udfoldet sig, og som nu eksisterer formentlig på grund af den stigende administration, det stigende kapitalbehov, brugen af arbejdsløsheds-kasser og andre mere eller mindre private institutioner til besværligt administrationsarbejde, og hvor man åbenbart i adskillige ministerier har tænkt, at disse få dages rentefordele kan være et rimeligt vederlag. Jeg siger ikke, at det er rigtigt, eller at det er forkert, jeg siger bare: det har åbenbart været tankegangen i mange ministerier.

Det synes jeg at et parlament burde lægge til grund, når man træffer sin afgørelse, i stedet for at bede tre jurister igen se på det juridiske i sagen. Det er, som fru Ebba Strange sagde, et politisk spørgsmål, vi står over for; det er ikke et juridisk spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg bliver nødt til at rette den socialdemokratiske ordfører igen: kommissionsdomstolen skal ikke beskæftige sig med det juridiske, som det blev påstået nu. Kommissionsdomstolen skal se på renteforløbet.

Må jeg gøre opmærksom på, at det er korrekt, som hr. Ole Espersen siger, at man henstillede til samtlige ministerier at være opmærksom på rentespørgsmålet. Intet andet ministerium fik fra midten af 1970'erne flere gange påbud om, at det var for lidt.

Et af de svar, der blev givet fra arbejdsministeriet, var, som den tidligere justitsminister måske husker, at man ikke kunne finde ud af, hvad en rimelig rente var. Men enhver må dog i hvert fald indrømme, at når civiløkonomerne, når Dana, Danske Næringsdri- vendes Arbejdsløshedskasse, kan finde ud af at få 12-14½ pct., så er 2 og 2½ pct. urime- ligt. Alle fik den fælles henstilling, men specielt fik arbejdsministeriet den, fordi der var tale om så store beløb.

Hr. Hagen Hagensen bad mig sige, hvor i betænkningen det står. Det står side 23 i betænkningen. Man indleder med, at man er enig med justitsministeren i, at svar på spørgsmål må være relativt kortfattede – og så kommer det:

»Men uanset disse rammer finder udvalget det utilfredsstillende, at folketinget ikke ved alle besvarelser har fået fyldestgørende oplysninger til brug for folketingets vurdering af sagen, hvilket udvalget beklager.«

Kan det gøres tydeligere? Det er en beklagelse, en påtale, det er en næse til den nuværende arbejdsminister.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Bernhard Baunsgaard nævner stadig ikke, hvad det er, den nuværende arbejdsminister skulle have fået en næse for. Det står der ikke i det stykke, hr. Bernhard Baunsgaard citerede fra side 23 i betænkningen. Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte før, at det stod et eller andet sted i landsdommerens redegørelse, og det ville han slå efter, men forholdet er jo det, at landsdommeren netop ikke skulle gøre ansvar gældende over for personer. Spørgsmålet var, om det var udvalget, der skulle have taget det op, eller om det skulle ske på anden vis; landsdommerens redegørelse kan der ikke henvises til om dette forhold; der kan alene henvises til, hvad der står i selve betænkningen. Hr. Bernhard Baunsgaard har ikke belæg for, hvad han siger.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så må jeg jo minde den konservative ordfører om, at kristeligt folkepartis ordfører allerede under forbehandlingen her i salen om forespørgslen til justitsministeren fremdrog det, som vedrører den nuværende arbejdsminister, nemlig at man i ministeriet havde drøftet, hvor lidt man kunne nøjes med at give af oplysninger. Det er ikke et nøjagtigt citat, men det er indholdet af citatet. Det var et svar på et spørgsmål fra mig. Dette har været nævnt adskillige gange, i hvert fald flere gange, i udvalget, og det er det, der er baggrunden for den bemærkning, der retter sig mod den nuværende arbejdsminister.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg konstaterer, at vi ikke kommer nogen vegne. Hr. Bernhard Baunsgaard vil ikke og kan ikke med henvisning til betænkningen, og hvad der er skrevet, klandre den nuværende arbejdsminister.

Nør Christensen (CD):